

SF kom først med, da der var tale om at indsætte en implementeringsstyrke under NATO-kommando for at gennemføre en fredsaftale, som var blevet aftalt. Altså netop beskyttelse af nødhjælp var aldrig det synspunkt, der bar for hr. Søvnalds parti i Bosnienkrisen i hvert fald.

Til hr. Søren Søndergaard: Det er ikke opgaven for den multinationale styrke at afvæbne nogen. OSCE derimod har fået den opgave at bistå de albanske myndigheder med at indsamle våben, men ingen forestiller sig, at denne opgave med at indsamle våben kan finde sted på nuværende tidspunkt. Der er ikke en tilstrækkelig tillid til myndighederne til, at man i den øjeblikkelige situation skal forvente, at oprørere eller andre eller de banditbander, som findes – det skal man jo heller ikke lukke øjnene for – vil aflevere deres våben. Det vil først kunne ske efter afholdelse af valg og efter, at der er etablerede myndigheder, som nyder tillid i befolkningen. Så først da kan jeg se for mig, at OSCE kan komme til at spille den rolle, de er tiltænkt, nemlig at bistå de albanske myndigheder med at søge at indsamle våben.

Hvad styringskomiteen og den civile kontrol angår, synes jeg lige, jeg vil slå fast, hvad der også fremgår af bemærkningerne, at den styringskomité, der er nedsat, består af samtlige bidragydende lande, og at beslutninger træffes ved enstemmighed.

Jeg er sikker på, at det bidrag, som vi yder fra dansk side, er påskønnet. Det er et veluddannet og et godt element, der sendes af sted fra dansk side. Jeg er sikker på, at de – ligesom de andre danske enheder, der har været udsendt i forskellige fredsbevarende og andre opgaver på Balkan – vil kunne løse deres opgaver fornemt. Det er en vanskelig opgave, det kan også være en farlig opgave. Vi er nødt til at være realistiske. Muligheden for, at der kan ske ulykker, uheld, er i høj grad til stede under en opgave af den art. Det er selvfølgelig en opgave at give den størst mulige sikkerhed for det danske element, men vi kan ikke gardere os 100 pct. mod, at der kan ske ulykker, uheld og også med dødsfald til følge.

Fru Pia Kjærsgaard kom til at sige, at der ikke var så stærk debat om det i befolkningen. Jo, det tror jeg egentlig der er. Jeg tror, hemmeligheden er, at der i den danske befolkning er en meget bred folkelig tilslutning til, at når situationer af denne art opstår internationalt, så skal Danmark være med til at bære sin del af byrden. Europæisk sikkerhed er i dag udelelig. Vi kan ikke iso-

lere os fra virkningerne af uro og usikkerhed i andre dele af Europa. Derfor er det også i vores egen interesse at yde et konstruktivt bidrag til løsningen af konflikterne.

Søren Søndergaard (EL):

Der er selvfølgelig en længere række spørgsmål, som stadig væk er uafklarede. Jeg vil ikke trække debatten ud mere end højst nødvendigt, så de fleste af dem vil jeg indlevere skriftligt, så vi kan få svar på dem frem til andenbehandlingen.

Men der er en ting, som jeg synes vil være godt at få med i diskussionerne frem til andenbehandlingen, og det er, når udenrigsministeren siger, at opgaven er at bistå de albanske myndigheder med at indsamle våben, og det kræver, at der er myndigheder, der har legitimitet, autoritet. Det forudsætter et valg. Det vil sige, at det ligger på den anden side af et valg. Det synes jeg er et fornuftigt synspunkt. Jeg synes, det er et godt synspunkt, og jeg synes, det er et rigtigt synspunkt.

Mit eneste problem er så, at Berisha, hans udenrigsminister, hans indenrigsminister og alle Berishas folk, der har udtalt sig, klart og tydeligt har sagt: Der bliver ikke afholdt noget valg, før oprørskomiteerne er ødelagt – og man bruger den type ord – og våbnene er indsamlet fra de oprørskomiteer. Lad derfor mit eneste spørgsmål til overvejelse i de kommende dage være: Hvordan forestiller udenrigsministeren sig, at det skal være muligt at forene de to synspunkter? Hvordan skal det både være muligt at tilfredsstille Berisha og det fornuftige synspunkt, som udenrigsministeren har om, at indsamling af våben først kan finde sted efter et valg?

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Det er en del af det sæt af aftaler, der lå til grund for dannelsen af den nationale regering, at der skulle afholdes valg. Jeg tror at kunne huske, at i første omgang talte man om, at det skulle ske i løbet af 45 dage. Det kan tydeligvis ikke lade sig gøre, så ødelagt er en del af valgmateriale. Der er nu diskussion og enighed om, at valgene holdes den 29. juni.

Jeg har godt set, at der fra forskellig side nu sættes spørgsmålstejn bl.a. fra talsmænd fra Det Demokratiske Parti, altså Berishas parti, ved i det hele taget at afholde valg. Men det rokker ikke ved, at det er det, som det internationale samfund har påtaget sig. OSCE ved ODIHR er i fuld gang med at undersøge forudsætningerne for at lave dette valg til tiden, den 29. juni, og